

YAVUZ SULTAN SELİM KÖPRÜSÜNDEN GEÇERKEN

Taraf, 29 Temmuz 2013

Kuşatılmış İstanbul'da fiziksel mekanda betondan, kamusal alanda baskıdan nefes alamıyoruz, boğuluyoruz. Aniden ortaya çıkıveren her yeni projede biraz daha gerginleşiyoruz; onaylayanlar ve karşı çıkanlar olarak kutuplaşıyoruz.

Taksim'de gereksiz bir Kışla ısrarı, karşısında bezdiren bir direniş!
Olimpiyatlar uğruna ormanları, mendirekleri, kıyıları; neredeyse tamamı pazara sürülen bir İstanbul. Karşı çıkan, vatan haini bile ilan edildi, satamadık İstanbul'u.
Ormanların ortasına devasa bir Havalimanı, insanımıza dünyanın en büyüğü olma gururu ile sunuluyor. Ama bu da tam kuşların göç yolu üzerinde olduğu için ve yüzbinlerce yetişmiş ağacın kesilmesine neden olacağı için yine kavga çıkarma potansiyeli çok yüksek bir proje. Bir avuç insan çırpınıyor, aldırın kim.

Kanalistanbul, denen çılgın proje Batımızı kuşatıyor.

Boğaziçi'nin en olmayacak yerine bir köprü daha. Bunun mühendislik projesi pek şık ama bu üçüncüsü, artık o kadar gelişme olsun. Bu coğrafyayı 115 kilometrelik otoyolları ile en Kuzeyden kuşatıyor.

Zaten Güneyimiz çoktan dolmuş, taşmış, sıkışmış; fay kırığının kenarından, şu güzel Marmara'ya bakmaya bile korkuyoruz. Güneyimizdeki Marmaray ve Avrasya geçişlerinin etkilerini henüz yaşamadık ama bunların da kente ne denli etkileri olacağını tahmin etmek zor değil.

Doğuda kaçacak yer yok, koca bir Anadolu Yarımadası bindiriyor üzerine İstanbul'un hem tektonik kütlesi hem de insanları ile.

Dört yönden kuşatıldık.

Yavaş yavaş kendimizi klostrofobik bir megapole yirmi milyonluk bir hapishaneye kapatıyoruz.

Farkında mısınız?

Bu sıkışma duygusu içinde insanların sinirleri giderek bozuluyor, gerilim artıyor, her gün bildik tartışmalar yineleniyor:

Daha kaç köprü yapılacak bu zavallı kentte?

"Beğenmeyen sandalla geçsin karşıya!"

Her iktidar kendi köprüsünü mü yapacak bir gösterge olarak?

Bu iktidar bir Haliç'e, bir de Boğaz'a yaptı. Daha Kanalistanbul'un köprüleri var sırada, en az yedi tane olacakmış. Böylece tüm rekorları kıracaklar. Harika!

Köprü'nün adı neden budur da şu değildir?

"Yavuz Sultan Selim 40.000 Alevi'yi öldürtmüştür"

"Hayır, Yavuz Sultan Selim Hilafeti bizim topraklarımıza taşımıştır ve de ilk Osmanlı Halifesidir!"

Boş verin adını, gelin barışalım; biz köprülere Birinci, İkinci diyoruz, buna da Üçüncü deriz!

Kaç ağaç kesildi, bu köprü yolunca? Tahmini olarak: 1.600.000.

“Yüz katını dikeriz Biz!”

Yüzaltmış milyon ağaç isteriz öyleyse sizden.

Peki ya 20 milyonluk kentin yeşil alanı?

İstanbul: kişi başına düşen yeşil alan birbuçuk metrekaresiymiş. Yani kişi başına yalnızca bir mezar alanı kadar kara toprak.

Şu gri bildiğimiz Paris’te altıbuçuk metrekaresine yeşil alan düşüyormuş. Eh bir piknik yapılabilir. Kopenhag’da ise kişi başına kırkiki metrekaresine yeşil alan düşer, zaten bu kent dünyanın yaşam kalitesi en yüksek olan kenti.

Bir yüzyıl ileri mi gitsek, geriye mi tutturmak için bu rakamı?

“Otoyol boyunca yaratılan rant alanlarının sahipleri kimlerdir?”

Kuşlar, Sincaplar, Tilkiler değil her halde.

Tapu kayıtları “şeffaf” değil mi, gidip bakmalı!

Zavallı domuzcuklar şerrinizden kaçıp kendilerini suya attılar, Boğazı geçip Anadolu yollarına düştüler.

Kuşları çoktan üçüncü havalimanı için kovaladık, aç tilkiler ile pireler ve keneler kol geziyordur oralarda.

“Bunca köprülü bir yerleşimin kaderi ne olacak, sonumuz nasıldır?”

“Elbette daha çok köprü yapılacak; bak Londra’da kaç köprü var”

“Durmak yok, yola devam” (otoyola devam demek istiyor galiba?)

Yıllar, yıllar önce birincisi için; “Yapmayın, başlamayın, sonu gelmeyecek bu köprüler dizisinin” dedik mi?

Dedik ama anlatamadık!

“Mızımız, ahmak, azınlık, entel bozuntusu muhalifler!”

Haydi, kısa bir süreliğine bizleri çok seven yöneticilerimizi daha fazla üzmemelim; bu bozguncu söylemi bir yana bırakıp, çok daha basit bir soru soralım mı? Bir dakikalığına, konuya başka bir açıdan, kendi özgül bilgi alanımızdan bir bakalım mı?

İşte size ortaöğretim kıvamında, hani şu havuz problemi düzeyinde bir soru:

“Neden bu 1850 metrelik bu Köprüde, İki (2) şerit demiryolu geçişi vardır da iki yönlü olarak kullanılabilecek tek bir demiryolu geçişi yoktur?”

Bu bizim olası “İki Yönlü Hızlı Trenimiz”, köprü boyunca 1850 metreyi basit elektronik olanaklar, işletme yöntemleri, güvenli bekleme süreleri ile 3 dakikada geçer mi? Asya’da veya Avrupa’da üç dakika daha bekleme bile değil, basit bir işletme veya programlama ile çözülecek bir şey.

Köprüye eklenen (henüz kıtalararası bir geçiş sistemi olarak da, hangi güzergah boyunca, nereden gelip nereye gideceği meçhul olan) “raylı sistemin iki yönlü geçişi” için bu köprüyü 4 (dört) metre daha genişletmenin, ağırlaştırmanın maliyeti nedir?

Şöyle söyleyeyim:

Önerilen iki yönlü raylı geçişin köprü statüğünde birlikte yaratacağı titreşimlerin güvenlik katsayısı da dahil olarak, benim basit bir tahminimdir.

Bu ahmaklığın ek maliyeti; "sıradan" bir vatandaşın 30 yılda, Devletine ödediği verginin en az beş bin katıdır.

Hepimize hayırlı geçişler olsun.

İhya olalım hepimiz, e mi!

Yeni Yavuz Sultan Selim Köprümüzde, tam da Köprü üzerinde, tren ile bir meçhule doğru seyahat ederken Mevlana'yı hatırlayalım ve karşı yönden gelenler ile el sallamayı unutmayalım.